

תת"ע 2501/02/15 - מדינת ישראל נגד מחמד לוח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב -פו

תתע"א 2501-02-15 מדינת ישראל נ' לוח מחמד
פ"ל 1514-02-14 מדינת ישראל נ' לוח מחמד
תיק חיצוני: 48677/2015

לפני כב' השופטת דורית בונדה
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י עו"ד אסנת חן

נגד
הנאשם

מחמד לוח
ע"י עו"ד מלמה אימו של הנאשם הגב' חאתמה לוח- נוכחת

גזר-דין

1. הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירות המיוחסות לו בשני כתבי אישום אשר בהסכמת הצדדים צורפו ונדונו לפני.
2. בהתאם לכתב האישום בתיק 2501-02-15, נהג הנאשם **ביום 30.1.15** בשעה 03:42 בתל-אביב, זאת בהיותו שיכור, כשבכל ליטר אוויר נשוף בריאותיו נתגלה ריכוז אלכוהול של **710 מיקרוגרם**. בהתאם לכתב האישום בתיק 1514-02-14, נהג הנאשם **ביום 1.2.15** בשעה 03:42 בגבעתיים, זאת בהיותו שיכור, כשבכל ליטר אוויר נשוף בריאותיו נתגלה ריכוז אלכוהול של **710 מיקרוגרם**, בהיותו בפסילה, ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח.
3. הנאשם נוהג משנת 2008, אין לחובתו עבר פלילי ולחובתו 10 הרשעות קודמות בתעבורה, בתוכן הרשעה בעבירה זהה של נהיגה בשכרות, אשר נעברה ע"י הנאשם ביום 20.6.09 ולמעשה מדובר במקרה שלישי בו הנאשם נוהג בהיותו שיכור, ובנוסף כאמור אף נהג בזו הפעם בהיותו פסול מלנהוג.
4. עם הגשת כתב האישום בתיק 1514-02-14 הוגשה כנגד הנאשם בקשת מעצר וזו נדונה לפני כב' השופטת ורד. ביום 3.3.15 הוגש לתיק תסקיר מעצר בו הומלץ לאפשר לנאשם לצאת לראיון קבלה בקהילת "אילנות", על רקע הסתבכותו החוזרת ונשנית בעבירות של נהיגה בשכרות. הנאשם עבר את ראיון הקבלה ונמצא מתאים להיקלט בקהילה.
5. במקביל, ביום 7.5.15 החלו להישמע לפני טיעוני הצדדים לעונש, כשהמאשימה בטיעוניה התייחסה לוותק הנהיגה הקצר של הנאשם, אשר היה נהג חדש בעת ביצוע העבירות, לחומרתן הרבה של העבירות, לכמות האלכוהול הגבוהה אשר נתגלתה בריאותיו, בהפרש זמנים קצר של יממה בין מקרה אחד למשנהו ולמדיניות הענישה.

בטיעוניה עתרה המאשימה שלא לאפשר לנאשם הליך שיקום וגמילה וכן עתרה לגזור על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 10 שנים וקנס, ככל ולא ייגזר מאסר.

מנגד, ב"כ הנאשם בטיעוניה עתר להפנות הנאשם לשירות המבחן למבוגרים לצורך קבלת תסקיר הבוחן אפשרות שילובו בהליך גמילה בקהילת "אילנות", כשלדבריו, הנאשם מכור לאלכוהול חפץ להשתקם וקיים סיכוי לכך כי הוא ישוקם, ירפא וייגמל.

6. ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניה לבש"פ 2278/08 **קרייבסקי נ' מדינת ישראל**, שם שירות המבחן המליץ בהליכי המעצר על שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית למכורים, כשהנאשם עמד לדין בעבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה ואי השארת פרטים ובעברו 3 הרשעות בעבירת השכרות. בית המשפט לתעבורה החליט שלא לאפשר שילובו בקהילה והורה על הותרתו במעצר, החלטתו אושרה על ידי בית המשפט המחוזי (כב' השופט נויטל) וערר שהוגש על החלטת בית המשפט המחוזי התקבל, כשבית המשפט העליון (כב' השופט דנציגר) הורה על שחרורו להליך גמילה במוסד גמילה "מלכישוע".

כן הפנה לבש"פ 4207/09 **אולג מוטשל נ' מדינת ישראל** (מיום 21.5.09) שם נאשם אשר לו עבירות שכרות ונהיגה בזמן פסילה קודמות הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות בשיעור של 1,360 מיקרוגרם, כשעונש מאסר על תנאי למשך 15 חודשים תלוי ועומד כנגדו. בית המשפט לתעבורה, טרם גזירת עונשו, הפנה את הנאשם לקהילה טיפולית על מנת לאפשר לנאשם לצאת "ממעגל האלכוהול". על החלטת בית המשפט הוגש ערר אשר נתקבל, כשבית המשפט המחוזי בתל-אביב (כב' השופט נויטל) הורה על המשך מעצרו של העורר. ערר שהוגש על החלטת בית המשפט המחוזי התקבל (כב' השופט דנציגר) כשבית המשפט העליון הורה כי העורר ישוחרר לגמילה זאת, בין היתר, לנוכח רצונו של העורר להיגמל, המוטיבציה הכנה לתיקון אורחותיו והמלצות שירות המבחן להליך הגמילה לנוכח התמכרותו של העורר.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לבש"פ 2184/07 **יוסף אוזן נ' מדינת ישראל** (מיום 13.3.07) ביחס לציפיה שנוצרה ע"י מותב קודם, ובענייניו המותב שדן בהליך המעצר, ביחס לשילוב הנאשם בהליך הגמילה, כשבמקרה האמור החליט בית המשפט העליון (כב' הש' נאור כתוארה אז) לאפשר לעורר להשתלב בהליכי גמילה אף שלא החל בהם טרם מעצרו.

7. נוסף על אלה, הפנה ב"כ הנאשם לאסופת פסקי דין בהם בתי המשפט בחרו להעדיף את אינטרס השיקום על פני מיצוי הדין- פ"ל 6582-02-14 **מדינת ישראל נ' גזאטו בינה** (מיום 7.1.15), פ"ל 3961-06-14 **מדינת ישראל נ' עמרי שלו** (מיום 4.12.14), פ"ל 10404-11-11 **מדינת ישראל נ' דניס טישצנקו** (מיום 5.3.13), פ"ל 74-10-13 **מדינת ישראל נ' אהרון שלי** (מיום 10.6.14), פ"ל 6582-02-14 **מדינת ישראל נ' גזאטו בינה** (מיום 7.1.15), פ"ל 4777-11-13 **מדינת ישראל נ' רועי שרגר** (מיום 18.5.14), פ"ל 3728-07-11 **מדינת ישראל נ' שניר מזרחי** (מיום 23.6.13), תת"ע 2661-07-11 **מדינת ישראל נ' מיכל מזרחי** (מיום 9.4.13), ת"ד 4300-01-11 **מדינת ישראל נ' נביטובסקי** (מיום 3.4.12), פ"ל 3932-07-10 **מדינת ישראל נ' משה אקנין** (מיום 23.4.12), פ"ל 1523/09 **מדינת ישראל נ' משה אוחנינה** (מיום 21.7.10).

8. הנאשם בדבריו סיפר כי הוא בן 25, החל לשתות אלכוהול בגיל 17 ומאז אינו מצליח להפסיק. הנאשם

בקש מבית המשפט לסייע לו לצאת מההתמכרות ולשנות את עצמו. הנאשם תיאר את אורחות חייו כשהוא לדבריו לא מצא "מי שיעזור לו לכוון אותו לדרך הנכונה".

9. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים הוריתי לשירות המבחן, בהחלטתי מיום 7.5.15, להגיש לתיק תסקיר לעונש, במנותק מהתסקיר אשר הוגש בהליך המעצר. ביום 8.7.15 הוגש לתיק תסקיר מפורט מטעם שירות המבחן ובו נסקרו רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם וכן נסקרה ההיסטוריה העבריינית של הנאשם, נטילת האחריות על ידו, הקושי בו נתקל הנאשם בשליטה על כמויות השתייה אותן צרך והצורך בשתייה לבריחה מהתמודדויות.

הנאשם התמכר לאלכוהול מגיל צעיר מאוד עוד בהיותו נער, כשהוא מבקש להיגמל מההתמכרות.

שירות המבחן, לאחר בחינת גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי לשיקום, בא בהמלצה לאפשר שילובו של הנאשם בהליך הטיפול זאת אף לנוכח גילו הצעיר, וכן המליץ על שילובו בקהילת "אילנות" תוך דחיית הדיון לפרק זמן של כ- 3 חודשים, לצורך מעקב אחר שילובו ועמידתו בתנאי הקהילה.

10. לנוכח המלצות התסקיר, לבקשת הנאשם ובא כוחו, תוך התנגדות המאשימה, ולא בלב קל, אפשרתי בהחלטתי מיום 3.9.15 את קליטת הנאשם בהליך הגמילה, זאת לאחר שהתרשמתי כי כעולה מהתסקיר קיים פוטנציאל כי ההליך השיקומי יפחית הסיכון מהנאשם, אשר כאמור מעד זו הפעם השלישית בנהיגה בהיותו שיכור, כשהנאשם שותה לשוכרה מגיל מאוד צעיר ואין בידיו הכלים, ללא סיוע קהילה סגורה, להיגמל מההתמכרות.

11. ביום 17.12.15 הוגש תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן, ממנו עלה כי הנאשם השתלב בקהילה תוך קבלת חוקי ותנאי הקהילה, משתף פעולה בשיחות פרטניות, מבין את ההשפעות ההרסניות של שתיית האלכוהול על חייו וחפץ להישאר נקי ולערוך שינוי משמעותי בחייו. שירות המבחן עתר לדחות הדיון בשלושה חודשים נוספים לצורך המשך מעקב אחר השתלבותו והתקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול וביום 1.3.16 הגיש תסקיר משלים, בו צוין, כי הנאשם עלה לשלב ב' בקהילה, שלב בו הוא מתמודד עם "המציאות בחוץ".

הומלץ על המשך שהותו בקהילה, כשמאז קבלתו לקהילה לא נפתחו כנגדו תיקי משטרה נוספים, וכן הומלץ על העמדתו במבחן למשך שנה בתנאי המשך השתלבותו בקהילת "אילנות", לצד עונש מרתיע כמאסר על תנאי משמעותי.

12. לאחר קבלת התסקיר אפשרתי לצדדים בדיון מיום 15.3.16 להשלים טיעוניהם לעונש. המאשימה חזרה על עמדתה העונשית בעוד הנאשם ובא כוחו מנגד עתרו ליתן בכורה לאינטרס השיקומי, זאת מבלי למצות את הדין עם הנאשם, כשהנאשם בדבריו לעונש סיפר על השינוי אותו עבר במסגרתה של הקהילה הסגורה ועל שלבי השיקום שעוד בדרך.

דין:

13. רבות נאמר ונכתב על מסוכנותה של עבירת הנהיגה בשכרות. זוהי אחת מהסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים (רע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מדינת ישראל), כשנקבע לאורך הפסיקה, כי על

בית המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים (רע"פ 861/13 קאייס אחמד פנאדקה נ' מדינת ישראל). עבירת השכרות אף הוגדרה כ- "אם כל חטאת בתחום התעבורה"(עפ"ת (מחוזי מרכז) 23854-12-10 ארביב נ' מדינת ישראל).

14. המחוקק בסעיף 39א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש], קבע ביחס לנהוג כשהוא שיכור, פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה עבירה - פסילה לתקופה שלא תפחת מארבע שנים.

15. בסעיף 40 א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש], קבע המחוקק עונש פסילה לתקופה שלא תפחת מעשר שנים על מי שבעשר השנים שקדמו למועד ביצוע העבירה, כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות בסעיף ובענייניו נהיגה בשכרות. במקרה שלפני אף שמדובר בהרשעה בעבירה שלישית של נהיגה בשכרות אשר נעברה על ידי הנאשם בעשר השנים האחרונות, אולם אין מדובר במי שהורשע לפחות פעמיים בעבירה זו, שהרי בעברו של הנאשם הרשעה קודמת אחת בלבד בעבירת השכרות, כשבהליך הנוכחי, הנאשם הורשע בשתי עבירות שכרות, זאת צוותא חדא ולפיכך אין תחולה להוראת סעיף 40 א' לפקודת התעבורה.

16. אשר לעבירת שכרות שניה, נקבע בעפ"ת 28099-12-12, 24528-04-13 (מחוזי מרכז) סולטאן סולטאן נ' מדינת ישראל, כי העונש הראוי הינו מאסר בפועל וכאמור לפנינו מי שנהג בפעם השלישית בהיותו שיכור ובנוסף נהג הנאשם אף בהיותו פסול מלנהוג.

17. חומרתה של נהיגה בזמן פסילה נדונה ברע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל (מיום 26.5.2005) וכן ברע"פ 665/11 עאלה אבו עמאר נ' מדינת ישראל (מיום 24.1.11), שם נקבע, כי: "עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רשיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנהוג עצמו), וזו עיקר...".

18. ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מוראד אבו לבן (מיום 8.5.07) קבע, כב' השופט המנוח א. לוי ז"ל כי: "נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב....".

עם זאת, יש לזכור כי בעניין אבו לבן הנ"ל קבע כב' השופט המנוח א. לוי, כי: "אין הערכאה הדיונית מחויבת אפוא להטיל מאסר על כל מי שהורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, חרף החומרה הרבה הנלווית למעשה זה...כל מקרה ונסיבותיו".

19. במקרה שלפנינו עסקין כאמור בהרשעה שלישית בעבירת השכרות והרשעה ראשונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

20. מתחם העונש ההולם את העבירות בתיקים שלפני, לנוכח נסיבות ביצוע העבירות, הישנותן, טווח הזמנים שבין עבירה לעבירה, מדיניות הענישה הנהוגה והערכים החברתיים שנפגעו בביצוען, כולל

פסילה של רישיון הנהיגה שלא תפחת מפסילת המינימום ותהיה פסילה לשנים, זאת בנוסף לרכיב של מאסר ולו בעבודות שירות וכן עונשים נוספים נלווים.

21. אלא שענישה הינה לעולם אינדוידואלית כשעל בית המשפט לבחון את העונש ההולם את הנאשם שלפניו תוך "תפירת" החליפה העונשית ההולמת את נסיבותיו הוא.

22. הנאשם שלפני צעיר בגילו, והוא כלל אינו אותו הנאשם אשר התייצב לפני לדיונים בראשית ההליכים בתיקים אלו לפני למעלה משנה!

23. התמורה שחלה בנאשם בעקבות שילובו בהליך הגמילה והשינוי בהתנהלותו, התנהגותו, אופן דיבורו, בחזותו החיצונית, באמירות הנשמעות מפיו, הינה כה רבה עד שלא ניתן לכמתה אך במילים.

24. הליך הגמילה טרם הסתיים אך כבר ניתן אותותיו בנאשם, אשר עומד בו בהצלחה.

26. לו אשלח את הנאשם כעת לריצוי עונש מאסר, כפי העונש ההולם את חומרת העבירות אותן עבר וכפי נטיית ליבו של בית המשפט בתחילת ההליך, הרי שהליך הגמילה ייגדע באחת וספק בעיני אם ימשיך באותו אופן ובאותה צורה ובאותה אינטנסיביות בין כותלי הכלא.

27. נכון הוא כי הנאשם שלפני יזם את הליך הגמילה במסגרת הליכי המעצר ואולם הנאשם שיווע לאפשר קליטתו בהליך הגמילה, כשכאמור וכידוע לצדדים אפשרתי השילוב תוך התלבטות רבה. כעת משההליך בעיצומו, קורם עור וגידים, לא ניתן שלא להתפעל מהפירות אותן נשא ההליך ועוד יישא.

28. הנאשם עושה מאמצים רבים להצליח בגמילה. מדובר בעבודה יומיומית וסיזיפית. אלא שהתרשמתי כי הנאשם יכול להישלם לסייע לו תוך השלמת ההליך, ריפוי של הנאשם וקליטתו חזרה לחברה כאדם בריא, משוקם, תורם!

29. מתן חשיבות להיבט השיקומי, כמצוות סעיף 40 ד' לחוק העונשין, באופן המאפשר חריגה ממתחם העונש ההולם, נדון בהרחבה גם בפסיקת בית המשפט העליון וראו בע"פ 8092/04 **ישראל חביב נ' מדינת ישראל** (מיום 10.9.06) שם בית המשפט העליון נדרש לצורך ליתן להישג השיקומי משקל נכבד במסגרת שיקולי הענישה וזאת מכמה בחינות:

"ראשית, מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי-חיים חדשים, ולראשונה עולה תקוה כי יוכל לפנות לדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי. ושלישית, מבחינת שירותי השיקום והרווחה, חשוב לטעת את התודעה כי יש טעם ותוחלת בהשקעת משאבים חומריים ואנושיים בפעולות שיקום עבריינים, וכי מקום שפעולות אלה מניבות פרי, ישנה התחשבות בכך בתהליך הענישה וננקטים אמצעים המאפשרים ככל הניתן את הותרת תוצאות השיקום על כן, בלא העמדתן בסכנה. בנסיבות האמורות, הצורך לשמר את תוצאות שיקומו של המערער בשל מיגוון ההיבטים האמורים עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתיים - הגמול וההרתעה; עם זאת, בכל מקרה, יש לשלב את השיקולים הנוגדים בענישה לנוסחה מאוזנת ומידתית

שתייחס את המשקל היחסי הראוי למיגוון השיקולים וההיבטים מבחינת אינטרס הציבור ואינטרס הפרט כאחד".

בית המשפט העליון מוסיף וקובע, כי: "בענייננו, גם אם חומרת העבירות בהן הורשע המערער ורקעו הפלילי המכביד הקודם היו מצדיקים במצב אחר עונש מחמיר ומאסר בפועל ארוך, הרי הישגי השיקום המיוחדים שהושגו כאן, וההשקעה הרבה - הן מצד המערער והן מצד מערכת הרווחה - שהביאה להישגים אלה, מצדיקים באיזון כולל מתן משקל נכבד לגורם זה. המסקנה הנובעת מכך היא כי אין מקום, בנסיבות ענין זה, להותיר את עונש המאסר בפועל על כנו, מחשש כי הוא עלול לדרדר את המערער להשפעות שליליות של גורמים עברייניים, ולשים לאל או לסכן את המאמצים הכבירים שהושקעו בשיקומו".

30. בפ"ל 10404-11-11 מדינת ישראל נ' דניס טישצנקו (מיום 5.3.14) אליו הפנה הסנגור, בית המשפט דן במקרה של נהיגה בשכרות בפעם השלישית והעדיף את עיקרון השיקום על פני עיקרון הגמול וההרתעה תוך שבחר שלא לשולח הנאשם למאסר, אף שהיה ער לכך כי זהו העונש הולם את מעשיו, בקובעו: "אמת, שליחתו של הנאשם למאסר (ולו בעבודות שירות) תיתן לנאשם את הגמול לו הוא ראוי בגין מעשיו. יחד עם זאת בטווח הארוך עלול הדבר לחזור "ולהכות" בחברה, אם הנאשם יחזור וידרדר לשימוש באלכוהול ויבצע עבירות נוספות. מכך החברה לא רק שלא תצא נשכרת אלא תיפגע. מכאן עולה כי ראוי לתת את הדעת במקרה דנן, לא על הטווח המידי של ענישת הנאשם, אלא על הטווח הארוך, על התועלת שתצמח לחברה מזה שנאשם שבעברו שנים של שימוש מופרז באלכוהול, ישוב ויעלה על דרך הישר. הדבר מתיישב אף עם מדיניות שיפוטית עונשית ראויה, קרי: ראוי שבית המשפט יעודד עבריין שמביע נכונות מעשית, חדל מסורו, מיטב דרכיו, וגואל עצמו מהתמכרות הרסנית. ידעו נאשמים, כי מי שעושה מאמץ ויוצא ממעגל העבריינות, ופונה אל דרך הישר, יזכה לתמיכתו של בית המשפט. סיכומו של דבר, נוכח המתואר, התרשמתי כי במקרה זה ראוי לשקול שיקולי שיקום וחזרה למוטב של הנאשם, וכי יש מקום לגזור את עונשו של הנאשם שבפני אף מחוץ למתחם הענישה המקובל...".

31. גם בנ"ב 6116-03-13 מדינת ישראל נ' ברק כהן (מיום 8.4.13) נדון מקרה של נאשם אשר נתפס נוהג בפעם השלישית לאחר ששתה. בית המשפט בחר גם כאן שלא לשלוח את הנאשם לריצוי מאסר בפועל, זאת לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר בין היתר הינו אב לילדה קטנה כשרעייתו חולה בסרטן וקבע:

"התובעת עותרת לעונש של מאסר בפועל...התובעת מדגישה את היות זו פעם שלישית לנאשם לנהוג בעת שכרות ופעם שנייה לשכרות מכוח סירוב...מתחם הענישה ההולם כאשר מדובר בפעם שלישית של נהיגה תחת השפעת אלכוהול ופעם שנייה לשכרות מכוח סירוב וכאשר מצטרפת לנהיגה תאונת דרכים עצמית בה נחבל הנאשם עצמו, הינו ללא ספק מאסר בפועל ופסילה ממושכת בפועל בין יתר העונשים. עם זאת, ובהתחשב בשיקולי ענישה נוספים, בעובדה שהנאשם בן 34 ומעולם לא ריצה עונש של מאסר בפועל, אשתו חולה והוא אב לתינוקת, וכן בהתחשב בכך שהרשעתו האחרונה שעניינה נהיגה בקלות ראש ושכרות מכוח סירוב הינה משנת 2006, החלטתי שלא למצות הדין עם הנאשם

ולתת לו הזדמנות נוספת ואחרונה להיטיב דרכיו..."

32. לא ניתן להתעלם מהדרך השיקומית אותה עשה ועושה הנאשם ומהמלצותיו של שירות המבחן והקהילה הטיפולית.

33. התעלמות מדרך זו ושליחתו של הנאשם לריצוי מאסר בפועל או בעבודות שירות, כפי העונש שאכן הולם את מעשיו, לא רק שעלולה להכשיל את ההליך שכבר עשה הנאשם, אלא אף עלולה להחזיר את הנאשם לנקודת ההתחלה תוך סיכון אוכלוסיית הנהגים והולכי הרגל ותוך דרדור הנאשם למקומות האפלים מהם באומץ רב מנסה הוא לפלס דרכו.

34. ערה אני לכך, כי הנאשם שלפני פגע במעשיו ובדרך התנהלותו בערך חשוב ורב מעלה של בטחון כלל המשתמשים בדרך ובנאשם בפרט. עם זאת ובמכלול הנסיבות, מצאתי כי אף שמתחם העונש ההולם את העבירה שנעברה ואף שמדיניות הענישה הנהוגה כמו גם נסיבות ביצוע העבירה כולל כאמור בתוכו עונש של מאסר, בנוסף על עונשים נלווים, הרי שבהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין התשל"ז-1977, ראוי במקרה זה לחרוג ממתחם העונש ההולם נוכח השיקום אותו עבר ועובר הנאשם תוך קביעת אמצעי שיקום כפי המלצת שירות המבחן ותוך קביעת עונשים נלווים באופן שישמר האיזון ויושג ברכיבי העונש האחרים, כשטרם קביעת העונש אף נשקלו על ידי בתוך המתחם נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו הצעיר, בחנתי את טיעוני הצדדים לעונש ואת תסקירי שירות המבחן, בחנתי את הפגיעה הצפויה של העונש בנאשם ובמשפחתו, נסיבות חייו אשר הובילו להתמכרות לאלכוהול מגיל צעיר ביותר, הנזקים שנגרמו לו מביצוע העבירות, שהות הנאשם במעצר בית ותקופת שהותו בקהילה הסגורה, חלוף הזמן מביצוע העבירות אותו ניצל להליך שיקומי אינטנסיבי, נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, מאמציו לחזור למוטב, וכן בחנתי את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, את ותק הנהיגה הקצר ואת עברו של הנאשם.

35. ולאחר שעשיתי כל אלה ותוך בחינת שיקולי השיקום בתוך מכלול השיקולים כמפורט מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך ₪500 או 5 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 3.7.16.

הנאשם ייטול שובר לתשלום הקנס במזכירות בית המשפט.

בעת קביעת גובה הקנס שקלתי את התקופה הארוכה בה הנאשם אינו מצוי במעגל העבודה ואת התקופה שעוד לפניו בהליכי השיקום בקהילה. כמו כן שקלתי את תקופת הפסילה הארוכה אשר תיגזר על הנאשם כעת.

ב. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 שנים, במצטבר לכל פסילה אחרת.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך ₪20,000 למשך 3 שנים, שלא ינהג בהיותו שיכור, בזמן פסילה או בהיותו נתון תחת השפעת משקאות משכרים. ההתחייבות תיחתם בתום הדיון, שאם לא כן יאסר הנאשם למשך 14 יום.

עמוד 7

ד. אני דנה את הנאשם למאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא ינהג בזמן פטילה או בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים.

ה. אני מטילה על הנאשם צו מבחן למשך שנה, כפי המלצת שירות המבחן ובתנאי המשך השתלבותו בקהילת "אילנות".

הנאשם מחויב לשתף פעולה עם שירות המבחן לצורך ביצוע הצו ועמידה בכלל דרישות שירות המבחן בתקופת המבחן, תוך המשך טיפולו והשתלבות בהליך הגמילה בקהילת "אילנות" בתנאי הקהילה, מתן דגימות שתן לבקשת שירות המבחן או הקהילה ככל ויידרש לכך ועמידה בכל תנאי אחר המתבקש מההליך הטיפול והשיקומי בו מצוי הנאשם.

מובהר לנאשם כי היה ולא ימלא אחר הצו או דרישות שירות המבחן או תנאי הקהילה- יבוטל צו המבחן והנאשם יהיה צפוי לעונש מאסר בגין העבירות בהן הורשע.

שירות המבחן וקהילת "אילנות" ידווחו לתיק עם סיום ההליך השיקומי ותקופת המבחן.

ו. צו עיכוב היציאה מן הארץ אשר הוצא כנגד הנאשם בתיק מ"ת 1516-02-15 או בכל אחד מהתיקים הקשורים - יוותר על כנו עד לסיום ההליך הגמילה והשיקום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן למבוגרים ולקהילת "אילנות".

בית המשפט מאחל לנאשם הצלחה בהמשך ההליך הטיפולי.

זכות ערעור בתוך 45 מהיום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ו, 12 אפריל 2016, בנוכחות
הצדדים.